

## Abstrakt

Tato diplomová práce se věnuje tématu nezávislosti soudní moci, které se snaží uchopit v celé komplexnosti. Zabývá se dvěma výzkumnými otázkami: jaké existují techniky ovlivňování nezávislosti soudní moci a jak lze vůči těmto technikám posílit odolnost českého soudnictví.

Aby bylo možné na tyto otázky odpovědět, práce na úvod z teoreticko-právního pohledu rozebírá pojmy nezávislost soudní moci, soudu a soudce a věnuje se rozdílu mezi soudcovskou nezávislostí a nestranností.

Na úvodní teoretickou část navazuje podrobný popis kroků, pomocí kterých se v Polsku a v Maďarsku podařilo od roku 2010 nezávislou soudní moc paralyzovat. Popis útoků na nezávislost soudní moci slouží k tomu, aby mohly být ve třetí části práce zobecněním vyvozeny jednotlivé techniky, pomocí kterých lze do nezávislosti justice zasahovat. Práce jednotlivé techniky kategorizuje a podrobněji se zabývá problematikou tzv. court-packingu a kárným řízením.

Další část práce se věnuje druhé výzkumné otázce – jak lze v České republice úspěšně bojovat vůči technikám zasahování do nezávislosti soudní moci. Dospívá k závěru, že nejvíce stěžejní jsou legislativní změny na poli práva ústavního a doporučuje posílit rigiditu některých norem, které se týkají fungování Ústavního soudu. Z pole práva podústavního se práce de lege ferenda zabývá právní úpravou kárných řízení, a i zde nachází několik partikulárních nedostatků, které by bylo záhodno zmírnit či odstranit. Práce dále dospívá k závěru, že z hlediska nezávislosti soudní moci je taktéž velice důležitý osobnostní faktor, tudíž to, kdo je do soudcovských pozic vůbec jmenován.

Na úplný závěr práce je doporučeno, aby se justiční politika věnovala také posílení důvěry občanů v soudní moc, která, pokud dosáhne určité úrovně, může politické aktéry odradit od užití technik k ovlivnění soudní moci.